NOG IETS AANGAANDE DEN DEMPO.

Door de welwillendheid van een der lezers van het Album daartoe in staat gesteld, stip ik hier nog eenige bijzonderheden aan betreffende den tocht naar den Dempo, eene thans sedert lang rustende, maar volstrekt niet geheel onwerkzame vulkaan in de residentie Palembang op Sumatra. Behalve de Heer NIL, welke de uitkomsten van dien tocht in dit tijdschrift (zie bl. 14 van dezen jaargang) in een belangrijk opstel heeft medegedeeld, namen daaraan nog deel de Heeren TADAMA, VALOIS VAN BAER en BRUINSMA. De eigenlijke beklimming begon op 12 Juni 1870, des morgens ten zeven uur, en op den volgenden dag des namiddags ten een uur werd de krater bereikt, na een tocht vol inspanning en bezwaren, alleen afgebroken door een nachtleger onder een afdak. Nog veel grooter waren de moeielijkheden op den terugtocht, toen het weder allerongunstigst was geworden. Als belooning voor hunne vermoeienissen hadden onze moedige landgenooten, behalve het verrukkelijk vergezicht op sommige punten van den berg en het zien van den krater, een dampend zwavelmeer van omstreeks 500 M^2 oppervlakte, nog het zeker streelend bewustzijn van volgens eigen aanschouwing veel wetenswaardigs te kunnen mededeelen aangaande die belangrijke plek, waar, zoo die ooit door een Europeaan was bezocht, dan toch in vele jaren niet één den voet had gezet. Bij de inlanders gold de berg dan ook eenvoudig voor onbeklimbaar, en bovendien waren zij overtuigd dat, zoo al iemand den top bereikte, hij toch niet levend kon terug komen; want boven op den berg huisden booze geesten — zou er ook iemand daar in veel vroeger tijd door zwaveldampen gestikt zijn? — die hem onfeilbaar doodden. Bovendien waren de bosschen op de helling des bergs, mede volgens de inlanders, bevolkt door een groot aantal tijgers en andere verscheurende dieren; terwijl onze reizigers daar geen andere sporen dan die van olifanten aantroffen en deze nog niet eens in grooten getale.

Zoo heeft dan deze tocht een dubbel doel bereikt. Zij heeft *onze* kennis verrijkt, getuige het aangehaalde opstel, en is bovendien dienstbaar geweest aan het uitroeien van een dolzinnig bijgeloof onder de inlanders.

Welke van deze uitkomsten zou wel de belangrijkste mogen heeten?

LN.